

SENTÈNCIA 35-95 DE 5 D'OCTUBRE DE 1995

**Lesions per imprudència.- Danys per imprudència.-
Responsabilitat civil.- Error en l'apreciació de la prova.**

Ponent: M.I.Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que en la causa de referència el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència de la qual dimana el referenciat rotlle. El M.I. Tribunal de Corts va dictar la conseqüent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem EVELYNE B. com autora d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal , i d'un delictes menor de danys per imprudència de l'article 337, fent-se aplicació de l'article 53 del Codi Penal, a la pena d'UN MES DE PRESÓ CONDICIONAL i multa de CINQUANTA MIL PESSETES(50.000) i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil queda compartida la responsabilitat de l'accident en la proporció de 70% al càrrec d'Evelyne B. i 30% al de Ferran C..

Es deixa la fixació del perjudici global definitiu sofert per Ferran C. pel període d'execució de sentència previ nou peritatge mèdic.

Es condemna solidariament Evelyne B. i la Companyia Multinacional Asseguradora a pagar a Ferran C. una segona provisió de 1.500.000Ptes. d'immediat al moment de la notificació en la present sentència i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la quantitat provisional de 1.771.765.- Ptes quan esdevingui ferma la sentència essent fixada la indemnització definitiva de la CASS en el tràmit processal més amunt esmentat."

II.-RESULTANT: Que la defensa de la Sra. Evelyne B. i de la Companyia MULTINACIONAL ASSEGURADORA fonamenta el seu recurs de suplicació en els següents motius de suplicació: -Per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret a la presumpció d'innocència (art.3.5). -Per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència (art.3.9).

En el seu escrit manifesta que el Sr. Ferran C. circulava amb excés de velocitat , lo qual constitueix la causa principal de l'accident. Pel que fa referència a la responsabilitat civil i a les indemnitzacions pel Sr. Ferran C., en concepte de provisió, considera que són excessives. Afegeix que la reclamació de la CASS hauria d'ésser objecte d'acció davant la jurisdicció administrativa o bé l'ordinària civil. Exposa que en el supòsit que la jurisdicció penal estimés ésser competent en base a la condició d'actor civil en causa penal, el Tribunal no pot admetre la seva reclamació en mèrits de fer front a unes prestacions que aquest organisme ha de pagar per una normativa específica i en mèrits d'una contraprestació de les parts, la relació social neixen quan les parts van cotitzar. Per conseqüència, existeix un enriquiment injust a favor de la CASS. Finalment subratlla una contradicció entre el fallo i la motivació de la sentència en quan a la multa pronunciada.

III.-RESULTANT: Que la defensa de Ferran C. s'oposa totalment al recurs, estimant sobretot que el Tribunal de Corts va valorar plenament el possible excés de velocitat del Sr. Ferran C..

IV.-RESULTANT: Que la CASS respon que el repartiment de concurrència de culpes civils està totalment justificat per la maniobra de la conductora. Afegeix que està totalment legitimada per a personar-se en qualitat de part civil basant-se amb la Llei Qualificada de la Justícia , el Codi de Procediment Penal i el Decret regulador del recurs de suplicació. Fa remarcar que la demanda de la CASS es fonamenta sobre el principi de subrogació legal previst per l'article 16 del seu reglament tècnic . Precisa que no es produeix cap enriquiment injust quan la CASS reclama del tercer responsable dels danys el recobriment de les indemnitzacions que ha hagut d'aportar a l'avança en virtut de les cotitzacions. Finalment manifesta que és evident que en del cas de pensions vitalícies cal capitalitzar, i això en funció de l'esperança de vida.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT : Que existeix una contradicció entre el fallo i la motivació de la sentència del Tribunal de Corts, resultant probablement d'un error material, que en efecte la pena de multa, fixada a 50.000 pessetes en el fallo no podia excedir la quantitat de 30.000 pessetes imposada en els motius de la decisió.

II.-CONSIDERANT: Que a l'efectuar una maniobra de marxa endarrera sortint d'un estacionament sense comprovar la presència d'altres vehicles la processada va cometre una falta molt greu amb caràcter particularment perillós i pertorbador per la circulació.

Que en concepte de responsabilitat civil, el Tribunal de Corts va disminuir no obstant la seva responsabilitat d'un 30% per prendre en consideració excés de velocitat del conductor perjudicat.

Que aquest repartiment desigual de culpes és adequat, ajustat a les circumstàncies i respectuós del principi de causalitat, la primera falta essent més pertorbadora per la circulació que la segona.

III.-CONSIDERANT: Que no és el moment adequat per criticar la sentència en quan a la indemnització del perjudicat, donat que el tribunal de Corts va deixar la fixació pel període d'execució de sentència previ nou peritatge mèdic.

Que la provisió està justificada per les greus conseqüències de l'accident i la dificultat de fixar el perjudici, una nova intervenció quirúrgica essent fixada en l'època del primer peritatge.

IV.-CONSIDERANT: Que per altra part és evident que com en tots els sistemes jurídics moderns, la CASS pot tenir la quantitat de part civil en el procés penal.

Que en efecte l'acció civil pot ésser exercida per tota persona que hagi sofert danys i perjudicis causats per delictes o faltes, segons l'article 18 del Codi de Procediment Penal.

Que com en els països veïns, la CASS disposa del benefici de subrogació legal previst expressament per l'article 16 del seu Reglament Tècnic segons el qual "si es dona el cas que l'accident ocorregut a un assegurat tingui una tercera persona com a responsable, la Caixa podrà exigir a la dita persona el pagament de la totalitat de les despeses que hagués ocasionat l'aplicació de la legislació". Que precisa lògicament el mateix text que la quantitat que la víctima d'un accident haurà de percebre en forma de pensió es capitalitzarà essent pagada globalment pel tercer responsable.

Que aquesta reglamentació, inspirada pel sistema jurídic francès, és l'única manera d'evitar el cúmul

d'indemnització i la multiplicació del contenciós entre les parts.

Que a més a més, no es produeix cap enriquiment injust quan la CASS reclama del tercer responsable el recobriment de les indemnitzacions. Que ha hagut de suportar a l'avança. Que correspon no solament a la reglamentació andorrana, però més enllà als principis fonamentals de la Llei Aquília així com del dret natural i es pot resumir en la fórmula següent: "tot el perjudici, però només que el perjudici".

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Confirmar la sentència en totes les seves disposicions. Fixem a 30.000 pessetes la Multa per rectificar l'error material del fallo de la sentència del Tribunal de Corts.

2-No imposar als recurrents el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.